Proszę najpierw przeczytać

Jego Ekscelencja*
Garland F. Byers, Jr., J.D., D.D.‡
Biskup dla Narodów, z apostolskiego posłannictwa

Jeśli zamierzają Państwo czytać ponumerowane wykłady doktrynalne biskupa, gorąco zaleca się, aby odmówili Państwo tę modlitwę oraz przeczytali część dotyczącą związania w Części drugiej i wyrazili na nią zgodę, tak aby mogli Państwo czytać bez przeszkód i bez utrudnień.

Część pierwsza: Modlitwa związania

Ta modlitwa ma być pierwszą z dwóch części, aby zapewnić czytelnikowi właściwe usposobienie duchowe i duchową ochronę przy lekturze pisma apostolskiego, które dotyczy spraw walki duchowej. Tę Modlitwę związania należy czytać razem z Apostolskim nakazem związania, który po niej następuje. Modlitwa prosi Boga, aby On Sam nadał moc temu związaniu, a następnie biskup wydaje apostolski nakaz związania, o którego wykonanie prosi się Boga w imię Jezusa Chrystusa.[1]

Wszechmogący[2] i Najwyższy Boże,[3] Ojcze nasz, który jesteś w niebie,[4] Stwórco nieba i ziemi,[5] my[6] przychodzimy do Ciebie w modlitwie[7] w imię[8] Twojego Jednorodzonego Syna,[9] Jezusa,[10] jedynego pośrednika między Bogiem a ludźmi.[11] Ojcze, te pisma są apostolskim nauczaniem Twojego Słowa[12] i mają służyć uwielbieniu Ciebie i Twojego Syna, Jezusa Chrystusa.[13] Wiemy, że nieprzyjaciel[14] przychodzi, gdy tylko słowo zostanie zasiane,[15] i zabiera je z serca, aby ludzie nie uwierzyli i nie byli zbawieni.[16] Szatan jest bogiem tego świata aż do powrotu Chrystusa,[17] i on zaślepia umysły ludzi,[18] przytępia słuch,[19] sieje zamęt[20] i sprawia, że wierzący zapomina to, czego go nauczono.[21]

Dlatego, Ojcze, prosimy o to, co następuje,[22] dla wszystkich, którzy czytają te Pisma apostolskie:[23]

Prosimy, aby Duch Święty udzielił im mocy[24] do czytania tych nauk ze zrozumieniem[25] i rozeznaniem,[26] aby czytali umysłem Chrystusowym,[27] a nie umysłem cielesnym i upadłym.[28]

Prosimy, aby Duch Święty, którego zesłał nasz Pan Jezus Chrystus[29] przy Swoim wniebowstąpieniu po Twojej prawicy,[30] pozwolił im czytać oczami duchowymi[31] i przypomniał im wszystko.[32]

Prosimy, aby ich serca otworzyły się na przyjęcie pouczenia,[33] aby zostali wprowadzeni we wszelką prawdę[34] i aby przez lekturę tych nauk przyciągnął ich Ty bliżej Siebie,[35] i aby zostali uświęceni Twoją Prawdą.[36]

Prosimy, abyś związał złego,[37] ojca kłamstwa,[38] nieprzyjaciela rodzaju ludzkiego,[39] który nienawidzi Ciebie i nas,[40] stworzonych na Twój obraz.[41] Prosimy, abyś związał go, by nie przeszkadzał w zrozumieniu,[42] by nie poruszał uczuć ku złemu w odpowiedzi na słuchanie prawdy,[43] by nie zamykał ich uszu i nie zatwardzał ich serc[44] i by nie sprawiał, że zapomną te nauki,[45] czyniąc je przez to bezowocnymi w nich,[46] w tej walce duchowej, którą teraz toczymy.[47]

Modlimy się, abyś błogosławił tym, którzy czytają te nauki,[48] błogosławił im i ich domowi,[49] i abyś związał nieprzyjaciela, by nie mścił się na nich[50] za to, że szukają Twojego oblicza.[51] Wzywamy w modlitwie krwi Jezusa nad nimi,[52] nad tymi naukami i nad całym ich domem duchowym.[53] Okaż Twoją moc, Panie,[54] i chroń Twoich pomazańców.[55]

Prosimy, aby te nauki uzdolniły tych, którzy czytają,[56] do prowadzenia życia sprawiedliwego, miłego Tobie,[57] i aby coraz bardziej upodabniali się do Chrystusa[58] z każdym mijającym dniem.[59]

I wreszcie, Ojcze, prosimy, abyś nadał moc duchowemu związaniu,[60] które Twój sługa teraz nałoży na te pisma,[61] aby nieprzyjaciel został zmuszony do ucieczki[62] i aby nieprzyjaciel drżał ze strachu,[63] gdyby ośmielił się przekroczyć ogrodzenie Twojej ochrony.[64]

Składamy Ci dzięki i chwałę,[65] Ojcze, że nie zostawiłeś nas bezbronnymi w tej walce duchowej.[66] Dałeś nam Twoje Słowo, które jest mieczem Ducha[67] i jest ostrzejsze niż wszelki miecz obosieczny.[68] Wydałeś Twojego Jednorodzonego Syna, naszego Pana Jezusa Chrystusa, abyśmy mieli życie wieczne[69] i abyśmy walczyli z pozycji zwycięstwa, a nie porażki,[70] gdyż Chrystus zatriumfował nad zwierzchnościami i władzami i wystawił je na pośmiewisko,[71] ustanowione na wyżynach przez boga tego świata.[72] Przez Jego Krew jesteśmy uzdrowieni,[73] pojednani z Tobą[74] i obdarzeni koroną zwycięstwa i życia

wiecznego.[75] Zesłałeś Twojego Ducha Świętego, aby wprowadził nas we wszelką prawdę,[76] i dałeś nam Ciało Chrystusa na ziemi, Kościół,[77] o którym Chrystus powiedział: „...a bramy piekielne nie przemogą go”[78]

I dziękujemy Ci, Ojcze, że nas wysłuchałeś,[79] i w wierze wiemy, że nam pobłogosławisz i odpowiesz na naszą modlitwę.[80]

O to wszystko prosimy w imię[81] naszego Pana i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa.[82] Amen.[83]

> **Uwaga:** Modlitwa związania, sama w sobie, może okazać się nieskuteczna. Jak wskazuje sama modlitwa, szatan i jego odstępcze zastępy niekiedy atakują i mszczą się na tych, którzy czytają Słowo Boże. Biskup uważa to za sprawę bardzo poważną, wymagającą możliwie najpełniejszej ochrony. Zachęca się zatem czytelnika, aby przeczytał również Apostolski nakaz związania i aby czytał go w duchu modlitwy.

Czytelnik zostaje teraz z szacunkiem i w modlitwie odesłany do Apostolskiego nakazu związania, dla pełnej ochrony przy lekturze pism apostolskich zamieszczonych na tej stronie.

Część druga: Apostolski nakaz związania

Apostolski nakaz związania jest w przygotowaniu i zostanie opublikowany tutaj. Należy go czytać razem z Modlitwą związania, przed lekturą pism apostolskich na tej stronie.

Ostatnia zmiana: 19 października 2026 r.

Przypisy

1 Jest dla mnie wielką tajemnicą, że od blisko dwóch tysięcy lat Kościół wie, iż szatan i jego odstępcze zastępy na różne sposoby wykradają Słowo Boże ludowi Bożemu, w zamiarze utrzymania go w nieznajomości Prawdy. „Jamci jest ta droga, i prawda, i żywot; żaden nie przychodzi do Ojca, tylko przez mię.” J 14,6 (Biblia Gdańska). A jednak żadne pismo Kościoła ani żadne znane mi pismo jakiegokolwiek autora chrześcijańskiego nie rozpoczyna się modlitwą związania ani nakazem związania wydanym przez kogoś, kto ma władzę i sprawuje urząd biskupa lub apostoła. Wobec uznanej walki duchowej, którą toczą obecnie Kościół i członkowie Ciała Chrystusa, wydaje mi się

rozsądne i roztropne, aby taką modlitwę związania umieszczać we wszystkich pismach dotyczących spraw wiary chrześcijańskiej.

2 „...ukazał się Pan Abramowi, i rzekł do niego: Jam jest Bóg Wszechmogący; chodź przed obliczem mojem, a bądź doskonały." Rdz 17,1 (Biblia Gdańska); „...a odpoczynku nie mają we dnie i w nocy, mówiąc: Święty, święty, święty Pan, Bóg wszechmogący, który był i jest, i przyjść ma." Ap 4,8 (Biblia Gdańska).

3 „A Melchisedek, król Salemski, wyniósł chleb i wino; a ten był kapłanem Boga najwyższego. I błogosławił mu, a rzekł: Błogosławiony Abram od Boga najwyższego, dzierżawcy nieba i ziemi." Rdz 14,18–19 (Biblia Gdańska); „Będę wołał do Boga najwyższego, do Boga, który wykonywa sprawę moję." Ps 57,3 (Biblia Gdańska).

4 „Wy tedy tak się módlcie; Ojcze nasz, któryś jest w niebiesiech! Święć się imię twoje;" Mt 6,9 (Biblia Gdańska).

5 „Na początku stworzył Bóg niebo i ziemię." Rdz 1,1 (Biblia Gdańska); „...Bóg wieczny Pan, który stworzył granice ziemi, nie ustanie, ani się spracuje..." Iz 40,28 (Biblia Gdańska); „Pomoc moja jest od Pana, który stworzył niebo i ziemię." Ps 121,2 (Biblia Gdańska); „Panie! tyś jest Bóg, któryś uczynił niebo i ziemię, i morze i wszystko, co w nich jest:" Dz 4,24 (Biblia Gdańska).

6 „My" oznacza tu zarówno czytelnika, jak i biskupa autora.

7 „Przystąpmyż tedy z ufnością do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i łaskę znaleźli ku pomocy czasu przygodnego." Hbr 4,16 (Biblia Gdańska).

8 „...O cokolwiek byście prosili Ojca w imieniu mojem, da wam." J 16,23 (Biblia Gdańska); „A o cokolwiek prosić będziecie w imieniu mojem, to uczynię, aby był uwielbiony Ojciec w Synu." J 14,13 (Biblia Gdańska).

9 „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny." J 3,16 (Biblia Gdańska); „...on jednorodzony syn, który jest w łonie ojcowskiem, ten nam opowiedział." J 1,18 (Biblia Gdańska); „...Syna swego jednorodzonego posłał Bóg na świat, abyśmy żyli przez niego." 1 J 4,9 (Biblia Gdańska).

10 „...nazowiesz imię jego Jezus; albowiem on zbawi lud swój od grzechów ich." Mt 1,21 (Biblia Gdańska).

11 „Boć jeden jest Bóg, jeden także pośrednik między Bogiem i ludźmi, człowiek Chrystus Jezus." 1 Tm 2,5 (Biblia Gdańska); „Jamci jest ta droga, i prawda, i żywot; żaden nie przychodzi do Ojca, tylko przez mię." J 14,6 (Biblia Gdańska); „...im jest pośrednikiem lepszego przymierza, które lepszemi obietnicami jest utwierdzone." Hbr 8,6 (Biblia Gdańska); Słowa «między Bogiem i ludźmi» zachowano tak, jak zostały zapisane w 1 Tm 2,5 (Biblia Gdańska), w przekładzie z greckiego oryginału, aby Pismo było przytoczone w całości. Greckie słowo to *anthrōpos* (Strong G444), które oznacza istoty ludzkie bez względu na płeć, w odróżnieniu od *anēr* (G435), mężczyzny jako osoby płci męskiej. Werset obejmuje więc zarówno kobiety, jak i mężczyzn, albowiem w Chrystusie „nie masz mężczyzny i niewiasty; albowiem wszyscy wy jednym jesteście w Chrystusie Jezusie." Ga 3,28 (Biblia Gdańska).

12 „I trwali w nauce apostolskiej i w społeczności, i w łamaniu chleba, i w modlitwach." Dz 2,42 (Biblia Gdańska); „Przetoż, bracia! stójcie, a trzymajcie się nauki podanej, którejście się nauczyli lub przez mowę, lub przez list nasz."

2 Tes 2,15 (Biblia Gdańska); „Zbudowani na fundamencie Apostołów i proroków, którego jest gruntownym węgielnym kamieniem sam Jezus Chrystus," Ef 2,20 (Biblia Gdańska); „Każ słowo Boże, nalegaj w czas albo nie w czas, strofuj, grom i napominaj ze wszelką cierpliwością i nauką." 2 Tm 4,2 (Biblia Gdańska).

13 „Jeźli kto mówi, niech mówi jako wyroki Boże ... aby we wszystkiem chwalony był Bóg przez Jezusa Chrystusa, któremu należy chwała i panowanie na wieki wieków. Amen." 1 P 4,11 (Biblia Gdańska); „Ojcze! przyszła godzina, uwielbij Syna twego, aby też i Syn twój uwielbił ciebie." J 17,1 (Biblia Gdańska); „Aby wszyscy czcili Syna, tak jako czczą Ojca" J 5,23 (Biblia Gdańska); „...wszystko ku chwale Bożej czyńcie." 1 Kor 10,31 (Biblia Gdańska).

14 „Trzeźwymi bądźcie, czujcie; albowiem przeciwnik wasz dyjabeł, jako lew ryczący obchodzi, szukając kogo by pożarł." 1 P 5,8 (Biblia Gdańska).

15 „...którym się rozsiewa słowo; ale gdy usłyszeli, zaraz przychodzi szatan, a wybiera słowo wsiane w serca ich." Mk 4,15 (Biblia Gdańska); „...przychodzi on zły i porywa to, co wsiano w serce jego" Mt 13,19 (Biblia Gdańska).

16 „A którzy podle drogi, ci są, którzy słuchają, zatem przychodzi dyjabeł, i wybiera słowo z serca ich, aby uwierzywszy, nie byli zbawieni." Łk 8,12 (Biblia Gdańska).

17 „...teraz książę świata tego precz wyrzucony będzie." J 12,31 (Biblia Gdańska); „...według książęcia, który ma władzę na powietrzu, ducha tego, który teraz jest skuteczny w synach niedowiarstwa." Ef 2,2 (Biblia Gdańska); „W których bóg świata tego oślepił zmysły, to jest w niewiernych..." 2 Kor 4,4 (Biblia Gdańska); „A dyjabeł, który je zwodził, wrzucony jest w jezioro ognia i siarki, gdzie jest ona bestyja i fałszywy prorok; i będą męczeni we dnie i w nocy, na wieki wieków." Ap 20,10 (Biblia Gdańska).

18 „W których bóg świata tego oślepił zmysły, to jest w niewiernych, aby im nie świeciła światłość Ewangielii chwały Chrystusowej, który jest wyobrażeniem Bożem." 2 Kor 4,4 (Biblia Gdańska).

19 „Duchu niemy i głuchy! ja tobie rozkazuję, wynijdź z niego, a nie wchodź więcej w niego." Mk 9,25 (Biblia Gdańska); „Gdy kto słucha słowa o tem królestwie, a nie rozumie, przychodzi on zły i porywa to, co wsiano w serce jego" Mt 13,19 (Biblia Gdańska).

20 „Albowiem Bóg nie jest powodem nieporządku, ale pokoju, jako i we wszystkich zborach świętych." 1 Kor 14,33 (Biblia Gdańska); „Nie jestci ta mądrość z góry zstępująca, ale ziemska, bydlęca, dyjabelska. Bo gdzie jest zawiść i zajątrzenie, tam i rozterki, i wszelka zła sprawa." Jk 3,15–16 (Biblia Gdańska); „Lecz boję się, by snać jako wąż oszukał Ewę chytrością swoją, tak też skażone myśli wasze nie odpadły od prostoty onej, która jest w Chrystusie." 2 Kor 11,3 (Biblia Gdańska).

21 „Przetoż musimy tem pilniej przestrzegać tego, cośmy słyszeli, byśmy snać nie przeciekli." Hbr 2,1 (Biblia Gdańska); „Przetoż nie zaniedbam was zawsze upominać o tych rzeczach, chociażeście umiejętni i utwierdzeni w teraźniejszej prawdzie." 2 P 1,12 (Biblia Gdańska); „A którzy podle drogi, ci są, którym się rozsiewa słowo; ale gdy usłyszeli, zaraz przychodzi szatan, a wybiera słowo wsiane w serca ich." Mk 4,15 (Biblia Gdańska).

22 „Nie troszczcie się o żadną rzecz, ale we wszystkiem przez modlitwę i prośbę z dziękowaniem żądności wasze niech będą znajome u Boga." Flp 4,6 (Biblia Gdańska); „Proście, a będzie wam dano, szukajcie, a znajdziecie;

kołaczcie, a będzie wam otworzono.” Mt 7,7 (Biblia Gdańska).

23 „Dlatego i my od onego dnia, któregośmy to usłyszeli, nie przestajemy się za was modlić i prosić, abyście byli napełnieni znajomością woli jego we wszelkiej mądrości i w wyrozumieniu duchownem.” Kol 1,9 (Biblia Gdańska); „Nie przestaję dziękować za was, wzmiankę czyniąc o was w modlitwach moich, Aby Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec on chwały, dał wam Ducha mądrości i objawienia ku poznaniu samego siebie;” Ef 1,16–17 (Biblia Gdańska).

24 „Ale przyjmiecie moc Ducha Świętego, który przyjdzie na was...” Dz 1,8 (Biblia Gdańska); „Aby wam dał według bogactwa chwały swej, żebyście byli mocą utwierdzeni przez Ducha jego w wewnętrznym człowieku;” Ef 3,16 (Biblia Gdańska).

25 „Rozumiej, co mówię, a Pan niech ci da we wszystkiem wyrozumienie.” 2 Tm 2,7 (Biblia Gdańska); „Tedy im otworzył zmysł, żeby rozumieli Pisma.” Łk 24,45 (Biblia Gdańska).

26 „A cić byli zacniejsi nad one, co byli w Tesalonice, którzy przyjęli słowo Boże ze wszystką ochotą, na każdy dzień rozsądzając Pisma, jeźliby się tak miało.” Dz 17,11 (Biblia Gdańska); „Wszystkiego doświadczajcie, a co jest dobrego, tego się trzymajcie.” 1 Tes 5,21 (Biblia Gdańska); „...którzy przez przyzwyczajenie mają zmysły wyćwiczone ku rozeznaniu dobrego i złego.” Hbr 5,14 (Biblia Gdańska); „I o to się modlę, aby miłość wasza im dalej tem więcej pomnażała się w znajomości i we wszelkim zmyśle, Abyście mogli rozeznać rzeczy różne...” Flp 1,9–10 (Biblia Gdańska).

27 „Albowiem któż poznał zmysł Pański? Któż go będzie uczył? Ale my zmysł Chrystusowy mamy.” 1 Kor 2,16 (Biblia Gdańska); „Tego tedy bądźcie o sobie rozumienia, które było i w Chrystusie Jezusie.” Flp 2,5 (Biblia Gdańska).

28 „Gdyż zmysł ciała jest śmierć; ale zmysł ducha jest żywot i pokój, Przeto iż zmysł ciała jest nieprzyjacielem Bogu; bo się zakonowi Bożemu nie poddaje, gdyż też i nie może.” Rz 8,6–7 (Biblia Gdańska); „Ale cielesny człowiek nie pojmuje tych rzeczy, które są Ducha Bożego; albowiem mu są głupstwem i nie może ich poznać, przeto iż duchownie bywają rozsądzone.” 1 Kor 2,14 (Biblia Gdańska); „...abyście już więcej nie postępowali, jako insi poganie postępują, w próżności umysłu swego; Zaćmiony mając rozsądek, będąc oddaleni od żywota Bożego dla nieumiejętności, która w nich jest...” Ef 4,17–18 (Biblia Gdańska); „Przetoż jako przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć...” Rz 5,12 (Biblia Gdańska).

29 „Lecz ja wam prawdę mówię, wamci to pożyteczno, abym ja odszedł; bo jeźli ja nie odejdę, pocieszyciel on nie przyjdzie do was, a jeźli odejdę, poślę go do was.” J 16,7 (Biblia Gdańska); „A gdy przyjdzie on pocieszyciel, którego ja wam poślę od Ojca, Duch prawdy, który od Ojca przychodzi, on o mnie świadczyć będzie.” J 15,26 (Biblia Gdańska).

30 „Prawicą tedy Bożą będąc wywyższony, a obietnicę Ducha Świętego wziąwszy od Ojca, wylał to, co wy teraz widzicie i słyszycie.” Dz 2,33 (Biblia Gdańska); „A tak Pan przestawszy z nimi mówić, wzięty jest do nieba, i usiadł na prawicy Bożej.” Mk 16,19 (Biblia Gdańska).

31 „Ażeby oświecił oczy myśli waszej, abyście wiedzieli, która jest nadzieja powołania jego…” Ef 1,18 (Biblia Gdańska); „Odsłoń oczy moje, abym się przypatrzył dziwom z zakonu twego.” Ps 119,18 (Biblia Gdańska); „Modlił się tedy Elizeusz, i rzekł: O Panie, otwórz proszę oczy jego, żeby widział…” 2 Krl 6,17 (Biblia Gdańska).

32 „Lecz pocieszyciel on, Duch Święty, którego pośle Ojciec w imieniu mojem, onci was nauczy wszystkiego, i przypomni wam wszystko, comkolwiek wam powiedział.” J 14,26 (Biblia Gdańska).

33 „…Lidyja … której Pan otworzył serce, aby pilnie słuchała tego, co Paweł mówił.” Dz 16,14 (Biblia Gdańska); „Obróć do nauki serce twoje, a uszy twoje do powieści umiejętności.” Prz 23,12 (Biblia Gdańska); „…z cichością przyjmijcie słowo wszczepione, które może zbawić dusze wasze.” Jk 1,21 (Biblia Gdańska).

34 „Lecz gdy przyjdzie on Duch prawdy, wprowadzi was we wszelką prawdę…” J 16,13 (Biblia Gdańska).

35 „Żaden do mnie przyjść nie może, jeźli go Ojciec mój, który mię posłał, nie pociągnie…” J 6,44 (Biblia Gdańska); „…I owszem, miłością wieczną umiłowałem cię, dlategoć ustawicznie miłosierdzie pokazuję;” Jr 31,3 (Biblia Gdańska); „Przybliżcie się ku Bogu, a przybliży się ku wam.” Jk 4,8 (Biblia Gdańska); „Zaraz ode dni ojców waszych odstąpiliście od ustaw moich, a nie strzegliście ich; nawróćcież się do mnie, a nawrócę się do was, mówi Pan zastępów.” Ml 3,7 (Biblia Gdańska); „Przetoż rzecz do nich: Tak mówi Pan zastępów: Nawróćcie się do mnie, mówi Pan zastępów, a nawrócę się do was, mówi Pan zastępów.” Za 1,3 (Biblia Gdańska).

36 „Poświęć je w prawdzie twojej; słowo twoje jest prawdą.” J 17,17 (Biblia Gdańska); „…was Bóg od początku wybrał ku zbawieniu w poświęceniu Ducha i w wierze prawdy” 2 Tes 2,13 (Biblia Gdańska).

37 „Nie proszę, abyś je wziął z świata, ale abyś je zachował ode złego.” J 17,15 (Biblia Gdańska); „I widziałem Anioła zstępującego z nieba, mającego klucz od przepaści i łańcuch wielki w ręce swojej. I uchwycił smoka, węża onego starego, który jest dyjabeł i szatan, i związał go na tysiąc lat;” Ap 20,1–2 (Biblia Gdańska); „…jakoż może kto wnijść do domu mocarza, i sprzęt jego rozchwycić, jeźliby pierwej nie związał mocarza onego?” Mt 12,29 (Biblia Gdańska); „Aleć wierny jest Pan, który was utwierdzi i strzec będzie od złego.” 2 Tes 3,3 (Biblia Gdańska).

38 „Wyście z ojca dyjabła i pożądliwości ojca waszego czynić chcecie; onci był mężobójcą od początku i w prawdzie nie został, bo w nim prawdy nie masz: gdy mówi kłamstwo, z swego własnego mówi, iż jest kłamcą i ojcem kłamstwa.” J 8,44 (Biblia Gdańska).

39 „Nieprzyjaciel zasię, który go rozsiał, jestci dyjabeł…” Mt 13,39 (Biblia Gdańska); „…przeciwnik wasz dyjabeł, jako lew ryczący obchodzi, szukając kogo by pożarł.” 1 P 5,8 (Biblia Gdańska); „Oto wam daję moc, abyście deptali po wężach i po niedźwiadkach i po wszystkiej mocy nieprzyjacielskiej…” Łk 10,19 (Biblia Gdańska).

40 „…Biada mieszkającym na ziemi i na morzu! iż zstąpił dyjabeł do was, mając wielki gniew, wiedząc, iż krótki czas ma.” Ap 12,12 (Biblia Gdańska); „I rozgniewał się smok na niewiastę, i poszedł, aby walczył z drugimi z nasienia jej, którzy zachowują przykazania Boże i mają świadectwo Jezusa Chrystusa.” Ap 12,17 (Biblia Gdańska); „onci był mężobójcą od początku” J 8,44 (Biblia Gdańska).

41 „Stworzył tedy Bóg człowieka na wyobrażenie swoje; na wyobrażenie Boże stworzył go; mężczyznę i niewiastę stworzył je.” Rdz 1,27 (Biblia Gdańska); „For God created man to be immortal, and made him to be an image of

his own eternity. Nevertheless through envy of the devil came death into the world . . .” Mdr 2,23–24 (KJV) (Księgi Mądrości nie ma w Biblii Gdańskiej).

42 „Gdy kto słucha słowa o tem królestwie, a nie rozumie, przychodzi on zły i porywa to, co wsiano w serce jego” Mt 13,19 (Biblia Gdańska); „W których bóg świata tego oślepił zmysły, to jest w niewiernych...” 2 Kor 4,4 (Biblia Gdańska).

43 „Gniewajcie się, a nie grzeszcie; słońce niech nie zachodzi na rozgniewanie wasze. Nie dawajcie miejsca dyjabłu.” Ef 4,26–27 (Biblia Gdańska); „Tedy słuchając tego, pukali się w sercach swych i zgrzytali na niego zębami.” (w odpowiedzi na mowę Szczepana) Dz 7,54 (Biblia Gdańska); „Takżem się stał nieprzyjacielem waszym, prawdę wam mówiąc?” Ga 4,16 (Biblia Gdańska); „...niech będzie każdy człowiek prędki ku słuchaniu, ale nierychły ku mówieniu i nierychły ku gniewowi. Bo gniew męża nie sprawuje sprawiedliwości Bożej.” Jk 1,19–20 (Biblia Gdańska).

44 „Albowiem zatyło serce ludu tego, a uszyma ciężko słyszeli, i oczy swe zamrużyli...” Mt 13,15 (Biblia Gdańska); „Ale napominajcie jedni drugich na każdy dzień, póki się Dziś nazywa, aby kto z was nie był zatwardzony oszukaniem grzechu.” Hbr 3,13 (Biblia Gdańska); „Ludzie twardego karku i nieobrzezanego serca, i uszów! wy się zawżdy sprzeciwiacie Duchowi Świętemu...” Dz 7,51 (Biblia Gdańska).

45 „...gdy usłyszeli, zaraz przychodzi szatan, a wybiera słowo wsiane w serca ich.” Mk 4,15 (Biblia Gdańska); „...ten nie będąc słuchaczem zapamiętliwym, ale czynicielem uczynku, ten błogosławionym będzie w uczynku swoim.” Jk 1,25 (Biblia Gdańska); „...byśmy snać nie przeciekli.” Hbr 2,1 (Biblia Gdańska).

46 „...pieczołowanie świata tego i omamienie bogactw zadusza słowo, i staje się bez pożytku.” Mt 13,22 (Biblia Gdańska); „Wniwecz obracając słowo Boże ustawą waszą...” Mk 7,13 (Biblia Gdańska).

47 „Albowiem nie mamy boju przeciwko krwi i ciału, ale przeciwko księstwom, przeciwko zwierzchnościom, przeciwko dzierżawcom świata ciemności wieku tego, przeciwko duchownym złościom, które są wysoko.” Ef 6,12 (Biblia Gdańska); „Albowiem w ciele chodząc, nie według ciała walczymy, (Albowiem broń żołnierstwa naszego nie jest cielesna, ale z Boga jest, mocna ku zburzeniu miejsc obronnych.) Burząc rady ... i podbijając wszelaką myśl pod posłuszeństwo Chrystusowe” 2 Kor 10,3–5 (Biblia Gdańska); „Przyłbicę też zbawienia weźmijcie i miecz Ducha, który jest słowo Boże!” Ef 6,17 (Biblia Gdańska).

48 „Błogosławiony, który czyta i ci, którzy słuchają słów proroctwa tego, i zachowują to, co w niem jest napisane...” Ap 1,3 (Biblia Gdańska); „Niech ci błogosławi Pan, a niechaj cię strzeże; Niech rozjaśni Pan oblicze swoje nad tobą, a niech ci miłościw będzie; Niech obróci Pan twarz swoję ku tobie, a niechaj ci da pokój.” Lb 6,24–26 (Biblia Gdańska).

49 „Raczże już teraz błogosławić domowi sługi twego, aby trwał na wieki przed tobą...” 2 Sm 7,29 (Biblia Gdańska) (Dawid modlący się o błogosławieństwo dla swojego domu duchowego, bezpośredni wzór dla tej modlitwy); „Wierz w Pana Jezusa Chrystusa, a będziesz zbawiony, ty i dom twój.” Dz 16,31 (Biblia Gdańska).

50 „Azażeś go ty nie ogrodził, i domu jego, i wszystkiego co ma, w około zewsząd?...” Hi 1,10 (Biblia Gdańska) (zapisane słowa szatana, które poświadczają, że Boża ochrona działa jak ogrodzenie wokół sprawiedliwych i ich domu [co potwierdza szczegółowe studium Księgi Hioba i co wykracza poza zakres przytoczonego tu miejsca]. Posługując wśród wiernych chrześcijan, nazywałem to «modlitwą o ogrodzenie»); „Szymonie, Szymonie! oto szatan wyprosił was, aby was odwiewał jako pszenicę, Alem ja prosił za tobą, aby nie ustała wiara twoja...” Łk 22,31–32 (Biblia Gdańska); „...potem, gdy przychodzi ucisk albo prześladowanie dla słowa, wnet się gorszą;” Mk 4,17 (Biblia Gdańska) (ten werset pokazuje, że szatan i jego odstępcze zastępy mogą mścić się, i niekiedy się mszczą, na słuchaczu lub czytelniku Słowa Bożego właśnie dlatego, że Słowo zostało przyjęte. Ta modlitwa prosi Boga, aby nie dopuścił do tego w przypadku tej nauki); „Nie spotka cię nic złego, ani jaka plaga przybliży się do namiotu twego.” Ps 91,10 (Biblia Gdańska) (... z powodu ogrodzenia, o które proszono w modlitwie, którą Bóg wysłuchał i na którą odpowiedział).

51 „O tobie przemyśla serce moje, któryś rzekł: Szukajcie twarzy mojej; przetoż twarzy twojej, Panie! szukać będę.” Ps 27,8 (Biblia Gdańska) (bezpośredni nakaz Boga, abyśmy szukali Jego oblicza, uznany tutaj); „A jeźliby się upokorzył lud mój, nad którym wzywano imienia mego, a modliłby się, i szukałby twarzy mojej, odwróciwszy się od dróg swoich złych: tedy Ja wysłucham z nieba...” 2 Krn 7,14 (Biblia Gdańska).

52 „A będzie wam ona krew na znak na domach, w których będziecie; bo ujrzawszy krew, minę was, że nie będzie u was plaga ku zatraceniu...” Wj 12,13 (Biblia Gdańska); „...albowiem Baranek nasz wielkanocny za nas ofiarowany jest, Chrystus.” 1 Kor 5,7 (Biblia Gdańska); „Ale go oni zwyciężyli przez krew Baranka i przez słowa świadectwa swego...” Ap 12,11 (Biblia Gdańska); „...przez poświęcenie Ducha, ku posłuszeństwu i pokropieniu krwi Jezusa Chrystusa...” 1 P 1,2 (Biblia Gdańska).

53 „I wy jako żywe kamienie budujcie się w dom duchowny, w kapłaństwo święte, ku ofiarowaniu duchowych ofiar, przyjemnych Bogu przez Jezusa Chrystusa.” 1 P 2,5 (Biblia Gdańska); „Do tego i przybytek, i wszystko naczynie do służby Bożej należące krwią także pokropił. A niemal wszystko według zakonu krwią oczyszczone bywa...” Hbr 9,21–22 (Biblia Gdańska) (tutaj krew zostaje naniesiona na rzeczy używane w posłudze, a nauczanie Słowa jest, rzecz jasna, podstawowym narzędziem).

54 „Powstanie Bóg, a będą rozproszeni nieprzyjaciele jego, i pouciekają przed twarzą jego ci, którzy go mają w nienawiści.” Ps 68,2 (Biblia Gdańska); „Ocuć się, ocuć się, oblecz się w siłę, o ramię Pańskie! Ocuć się jako za dni dawnych...” Iz 51,9 (Biblia Gdańska); „Podnieśże się, Panie! w mocy twojej, tedy będziemy śpiewać i wysławiać możność twoję.” Ps 21,13 (Biblia Gdańska); „I która jest ona przewyższająca wielkość mocy jego przeciwko nam, którzy wierzymy według skutecznej mocy siły jego,” Ef 1,19 (Biblia Gdańska).

55 „O Boże, tarczo nasza! obacz, a wejrzyj na oblicze pomazańca twego.” Ps 84,10 (Biblia Gdańska); „Nie tykajcie pomazańców moich, a prorokom moim nie czyńcie nic złego.” Ps 105,15 (Biblia Gdańska); „Pan jest mocą swych, i mocą zbawienia pomazańca swego on jest.” Ps 28,8 (Biblia Gdańska); „Ale wy macie pomazanie od onego Świętego i wiecie wszystko.” 1 J 2,20 (Biblia Gdańska) (wszyscy wierzący są namaszczeni).

56 „Wszystko Pismo od Boga jest natchnione i pożyteczne ku nauce, ku strofowaniu, ku naprawie, ku ćwiczeniu, które jest w sprawiedliwości; Aby człowiek Boży był doskonały, ku wszelkiej sprawie dobrej dostatecznie

wyćwiczony." 2 Tm 3,16–17 (Biblia Gdańska); „I tenże dał niektóre Apostoły, a niektóre proroki, a drugie ewangielisty, drugie też pasterze i nauczyciele. Ku spojeniu świętych, ku pracy usługiwania, ku budowaniu ciała Chrystusowego;" Ef 4,11–12 (Biblia Gdańska); „Niech was doskonałymi uczyni w każdym uczynku dobrym ku czynieniu woli swojej, sprawując w was to, co przyjemnego przed obliczem jego, przez Jezusa Chrystusa..." Hbr 13,21 (Biblia Gdańska).

57 „...abyśmy cichy i spokojny żywot wiedli we wszelkiej pobożności i uczciwości. Albowiem to jest rzecz dobra i przyjemna przed Bogiem, zbawicielem naszym," 1 Tm 2,2–3 (Biblia Gdańska); „Proszę was tedy, bracia! przez litości Boże, abyście stawiali ciała wasze ofiarą żywą, świętą, przyjemną Bogu, to jest rozumną służbę waszę. A nie przypodobywajcie się temu światu, ale się przemieńcie przez odnowienie umysłu waszego na to, abyście doświadczyli, która jest wola Boża dobra, przyjemna i doskonała." Rz 12,1–2 (Biblia Gdańska); „...trzeźwie i sprawiedliwie, i pobożnie żyli na tym świecie" Tt 2,12 (Biblia Gdańska).

58 „Lecz my wszyscy, którzy odkrytem obliczem na chwałę Pańską, jako w zwierciadle patrzymy, w toż wyobrażenie przemienieni bywamy z chwały w chwałę, jako od Ducha Pańskiego." 2 Kor 3,18 (Biblia Gdańska); „Ale szczerymi będąc w miłości, rośnijmy w onego we wszystkiem, który jest głową, to jest w Chrystusa," Ef 4,15 (Biblia Gdańska); „Ale rośćcie w łasce i w znajomości Pana naszego i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa..." 2 P 3,18 (Biblia Gdańska); „Ale ścieszka sprawiedliwych jako światłość jasna, która im dalej tem bardziej świeci, aż do dnia doskonałego." Prz 4,18 (Biblia Gdańska).

59 „...choć się też nasz zewnętrzny człowiek kazi, wszakże on wewnętrzny się odnawia ode dnia do dnia." 2 Kor 4,16 (Biblia Gdańska).

60 „Potwierdzam słowa sługi swego, a radę posłów swych wykonywam..." Iz 44,26 (Biblia Gdańska) (prośba, aby Bóg potwierdził i wykonał słowo, które wypowiada Jego sługa); „Zaprawdę powiadam wam: Cokolwiek byście związali na ziemi, będzie związane i na niebie ... Zasię powiadam wam: Iż gdyby się z was dwaj zgodzili na ziemi o wszelką rzecz, o którą by prosili, stanie się im od Ojca mego, który jest w niebiesiech." Mt 18,18–19 (Biblia Gdańska); „A oni wyszedłszy kazali wszędy, a Pan im pomagał, i słowa ich potwierdzał przez cuda, które czynili." Mk 16,20 (Biblia Gdańska).

61 „Paweł, sługa Jezusa Chrystusa, powołany Apostoł, odłączony ku opowiadaniu Ewangielii Bożej;" Rz 1,1 (Biblia Gdańska); „Albowiem nie samych siebie opowiadamy, ale Chrystusa Jezusa, że jest Panem, a samych siebie sługami waszymi dla Jezusa." 2 Kor 4,5 (Biblia Gdańska); „I tobie dam klucze królestwa niebieskiego; a cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane i w niebiesiech..." Mt 16,19 (Biblia Gdańska).

62 „Poddajcież się tedy Bogu, a dajcie odpór dyjabłu, a uciecze od was." Jk 4,7 (Biblia Gdańska); „Pięć waszych będą gonić sto, a sto waszych dziesięć tysięcy gonić będą, i polegną nieprzyjaciele wasi przed wami od miecza." Kpł 26,8 (Biblia Gdańska); „Sprawi Pan, że nieprzyjaciele twoi, którzy powstawają przeciwko tobie, będą porażeni przed obliczem twojem; drogą jedną wyciągną przeciwko tobie, a siedmią dróg uciekać będą przed obliczem twojem." Pwt 28,7 (Biblia Gdańska); „Powstanie Bóg, a będą rozproszeni nieprzyjaciele jego, i pouciekają przed twarzą jego ci, którzy go mają w nienawiści." Ps 68,2 (Biblia Gdańska).

63 „Ty wierzysz, iż jeden jest Bóg, dobrze czynisz; i dyjabli temu wierzą, wszakże drżą,” Jk 2,19 (Biblia Gdańska); „Padnie na nie strach i lękanie; od wielkości ramienia twego umilkną jako kamień…” Wj 15,16 (Biblia Gdańska); „… Przyszedłeś tu przed czasem, dręczyć nas?” Mt 8,29 (Biblia Gdańska) (jest to przykład bojaźni Pańskiej w nieprzyjacielu, zapisany po to, aby i wierni w Chrystusie uwierzyli w Jego moc).

64 „Azażeś go ty nie ogrodził, i domu jego, i wszystkiego co ma, w około zewsząd?…” Hi 1,10 (Biblia Gdańska) (szatan mówi do Boga i przyznaje, że Bóg nie pozwolił mu dotknąć niczego, co w jakikolwiek sposób wiązało się z Hiobem, tak jakby wokół Hioba i wszystkiego, co z nim związane, postawiono ogrodzenie ochrony, ogrodzenie ze świętego ognia) (właśnie słowem «ogrodzić», jak zapisuje Pismo, sam szatan opisał Bożą ochronę); „A ja będę, mówi Pan, murem jego ognistym w około, i będę sławą w pośrodku jego.” Za 2,5 (Biblia Gdańska); „Zatacza obóz Anioł Pański około tych, którzy się go boją, i wyrywa ich.” Ps 34,8 (Biblia Gdańska); „Albowiem Aniołom swoim przykazał o tobie, aby cię strzegli na wszystkich drogach twoich.” Ps 91,11 (Biblia Gdańska).

65 „Wnijdźcież w bramy jego z wysławianiem, a do sieni jego z chwałami; wysławiajcież go, dobrorzeczcież imieniowi jego;” Ps 100,4 (Biblia Gdańska); „Nie troszczcie się o żadną rzecz, ale we wszystkiem przez modlitwę i prośbę z dziękowaniem żądności wasze niech będą znajome u Boga.” Flp 4,6 (Biblia Gdańska).

66 „Nie zostawię was sierotami, przyjdę do was.” J 14,18 (Biblia Gdańska); „Obleczcie się w zupełną zbroję Bożą, abyście mogli stać przeciwko zasadzkom dyjabelskim.” Ef 6,11 (Biblia Gdańska); „(Albowiem broń żołnierstwa naszego nie jest cielesna, ale z Boga jest, mocna ku zburzeniu miejsc obronnych.)” 2 Kor 10,4 (Biblia Gdańska).

67 „Przyłbicę też zbawienia weźmijcie i miecz Ducha, który jest słowo Boże!” Ef 6,17 (Biblia Gdańska).

68 „Boć żywe jest słowo Boże i skuteczne, i przeraźliwsze nad wszelki miecz po obu stronach ostry, i przenikające aż do rozdzielenia i duszy, i ducha, i stawów, i szpików, i rozeznawające myśli i zdania serdeczne.” Hbr 4,12 (Biblia Gdańska).

69 „Który ani własnemu Synowi nie przepuścił, ale go za nas wszystkich wydał: jakoż by wszystkiego z nim nie darował nam?” Rz 8,32 (Biblia Gdańska); „Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny.” J 3,16 (Biblia Gdańska).

70 „Ale niech będą Bogu dzięki, który nam dał zwycięstwo przez Pana naszego Jezusa Chrystusa.” 1 Kor 15,57 (Biblia Gdańska); „Ale w tem wszystkiem przezwyciężamy przez tego, który nas umiłował.” Rz 8,37 (Biblia Gdańska); „Bo wszystko, co się narodziło z Boga, zwycięża świat; a to jest zwycięstwo, które zwyciężyło świat, wiara nasza.” 1 J 5,4 (Biblia Gdańska).

71 „I złupiwszy księstwa i mocy, wiódł je na podziw, jawnie tryumfując z nich sam przez się.” Kol 2,15 (Biblia Gdańska).

72 „Albowiem nie mamy boju przeciwko krwi i ciału, ale przeciwko księstwom, przeciwko zwierzchnościom, przeciwko dzierżawcom świata ciemności wieku tego, przeciwko duchownym złościom, które są wysoko.” Ef 6,12 (Biblia Gdańska); „W których bóg świata tego oślepił zmysły, to jest w niewiernych…” 2 Kor 4,4 (Biblia Gdańska).

73 „Lecz on zraniony jest dla występków naszych, starty jest dla nieprawości naszych; kaźń pokoju naszego jest na nim, a sinością jego jesteśmy uzdrowieni.” Iz 53,5 (Biblia Gdańska); „W którym mamy odkupienie przez krew jego, to jest odpuszczenie grzechów, według bogactwa łaski jego,” Ef 1,7 (Biblia Gdańska).

74 „Bo jeźliże będąc nieprzyjaciołmi, pojednaniśmy z Bogiem przez śmierć Syna jego; daleko więcej będąc pojednani, zachowani będziemy przez żywot jego.” Rz 5,10 (Biblia Gdańska); „I żeby przezeń z sobą pojednał wszystko, uczyniwszy pokój przez krew krzyża jego...” Kol 1,20 (Biblia Gdańska).

75 „Błogosławiony mąż, który znosi pokuszenie; bo gdy będzie doświadczony, weźmie koronę żywota, którą obiecał Pan tym, którzy go miłują.” Jk 1,12 (Biblia Gdańska); „...Bądź wierny aż do śmierci, a dam ci koronę żywota.” Ap 2,10 (Biblia Gdańska).

76 „Lecz gdy przyjdzie on Duch prawdy, wprowadzi was we wszelką prawdę...” J 16,13 (Biblia Gdańska).

77 „Lecz wy jesteście ciałem Chrystusowym i członkami, każdy z osobna.” 1 Kor 12,27 (Biblia Gdańska); „I wszystko poddał pod nogi jego, a onego dał za głowę nad wszystkim kościołowi, Który jest ciałem jego i pełnością tego, który wszystko we wszystkich napełnia.” Ef 1,22–23 (Biblia Gdańska).

78 „A Ja ci też powiadam, żeś ty jest Piotr; a na tej opoce zbuduję kościół mój, a bramy piekielne nie przemogą go:” Mt 16,18 (Biblia Gdańska).

79 „Ojcze! dziękuję tobie, żeś mię wysłuchał.” J 11,41 (Biblia Gdańska) (Chrystus składający dziękczynienie przed wskrzeszeniem Łazarza); „A toć jest ufanie, które mamy do niego, iż jeźlibyśmy o co prosili według woli jego, słyszy nas. A jeźli wiemy, iż nas słyszy, o cokolwiek byśmy prosili, tedy wiemy, iż mamy te rzeczy, o któreśmy go prosili.” 1 J 5,14–15 (Biblia Gdańska).

80 „Przetoż powiadam wam: O cokolwiekbyście, modląc się, prosili, wierzcie, że weźmiecie, a stanie się wam.” Mk 11,24 (Biblia Gdańska); „A bez wiary nie można podobać się Bogu; albowiem ten, co przystępuje do Boga, wierzyć musi, że jest Bóg, a że nagrodę daje tym, którzy go szukają.” Hbr 11,6 (Biblia Gdańska).

81 „...O cokolwiek byście prosili Ojca w imieniu mojem, da wam. Dotąd o niceście nie prosili w imieniu mojem; proścież, a weźmiecie, aby radość wasza była doskonała.” J 16,23–24 (Biblia Gdańska); „A wszystko, cokolwiek czynicie w słowie albo w uczynku, wszystko czyńcie w imieniu Pana Jezusa, dziękując Bogu i Ojcu przezeń.” Kol 3,17 (Biblia Gdańska).

82 „Ale rośćcie w łasce i w znajomości Pana naszego i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa, któremu niech będzie chwała i teraz, i na czasy wieczne. Amen.” 2 P 3,18 (Biblia Gdańska).

83 „Bo ile jest obietnic Bożych, w nim są Tak i w nim są Amen, ku chwale Bożej przez nas.” 2 Kor 1,20 (Biblia Gdańska).